

Op tijd wedstrijdklaar

De wedstrijdkalender begint steeds vroeger. Maar wat moet je doen om de baan zo vroeg

wedstrijdklaar te hebben? De NGF stemt dit gewoonlijk af met de betreffende hoofdgreenkeeper.

Zo wordt veel energie gestoken in pinposities.

TEKST: ALFRED TOUBER – FOTO'S: ARIJAN VAN ALPHEN, PATRICK MEDEMA

De NGF stelt elk najaar de wedstrijdkalender samen met wedstrijden en toernooien van het volgende seizoen. De leden krijgen de conceptkalender in oktober voorge-

legd op het Regionaal Najaarsoverleg. Zij weten dus tijdig welke wedstrijden op hun baan plaatsvinden en kunnen met de voorbereiding beginnen. Voor de wedstrijden die de NGF organiseert voor

amateurs, onder verantwoordelijkheid van een wedstrijdcommissaris van de NGF, zijn er richtlijnen. Deze zijn overigens niet bedoeld als geboden, maar als aanbevelingen. In dit artikel worden er enkele punten uitgelicht.

Onderhoud

Een golfbaan kan alleen voldoen aan de kwaliteitseisen als hij sinds jaar en dag goed is onderhouden. Het is onmogelijk een matig onderhouden baan in één jaar in maximale conditie te brengen. Maar ook zonder NGF-wedstrijdprogramma is het raadzaam tijdig een externe adviseur in te schakelen, zodra de conditie van de baan dreigt terug te lopen of als de baan moet worden verbeterd. Het is belangrijk zo vroeg mogelijk een gedetailleerd werkschema te maken en daarin ook

alle vereiste aanpassingen en maatregelen op te nemen. Een goed tijdschema is onontbeerlijk, evenals een systeem om de voortgang nauwkeurig te kunnen controleren. Ingrijpend onderhoud moet zodanig worden gepland dat de baan tijd heeft om te herstellen.

Wedstrijdleider

De wedstrijdleiding berust bij een afgevaardigde van de Wedstrijdcommissie van de NGF. Deze wedstrijdleider is degene die eindverantwoordelijk is voor het goede verloop van de wedstrijd. Hij ziet er namens de NGF op toe dat zo weinig mogelijk is aan te merken op de baan. Ongeveer zes weken vóór de wedstrijd maakt de wedstrijdleider een afspraak met de Baancommissie om de baan te bezoeken. Hij bespreekt met de

verantwoordelijke functionaris zaken zoals Local Rules, pinposities en markeringen. Ook de uitvoerende taken voor de hoofdgreenkeeper komen ter sprake, zoals het maaischema en de maaihoogten.

Afslag en afslagplaats

Een belangrijk punt is het gebruik van wedstrijdtee-merken. De wedstrijdleider, casu quo een referee, bepaalt vóór de wedstrijd de plaatsen van de tee-merken. Verwijder daarom alle andere tee-merken om verwarring te voorkomen. De tee-merken moeten onbeschadigd, schoon en identiek zijn. De kleur moet zijn zoals is voorgeschreven in het EGA Handicap Systeem 2000:

- Heren Backtees wit
- Dames Backtees blauw
- Heren Standardtees geel
- Dames Standardtee rood

De voorkant van de afslagplaats moet haaks staan op de lijn die het midden van de afslagplaats verbindt met het midden van de landingszone (of het midden van de green op een Par 3-hole). Een goede manier om dit te bereiken is door met het gezicht naar het midden van de landingszone te gaan staan en daarbij de armen naar beide kanten uitgestrekt te houden. Plaats vervolgens de tee-merken in één lijn met de armen. De afslagplaats is dan haaks op het midden van de landingszone gericht.

Fairway

Bij de fairway moet de maaihoogte tussen de 12 en 18 mm zijn. Besluit je voor de wedstrijd korter dan normaal te maaien, dan moet je ongeveer vier weken voor de wedstrijd beginnen met geleidelijk korter te maaien. Zo voorkom je vergeling en een te grote hoeveelheid los afgemaaid gras. De fairways moeten overal op gelijke hoogte zijn gemaaid. Indien de maaimachine kleine, diepe oneffenheden of holten mist, dan moet je deze desnoods met de hand bijwerken. Het verdient echter aanbeveling de holten ruim van tevoren op te vullen en te repareren. Kleine oneffenheden zijn op te vullen met een mengsel van zwarte aarde en zand.

Voor NGF-wedstrijden moet de maaihoogte op de green 4 tot 5 mm zijn. Tevens moet je een stimpmeter gebruiken waarbij de snelheid van de green tussen 8 en 10 moet liggen.

Bunkers tijdig bijvullen

Belangrijk bij de bunkers is het tijdig bijvullen, zodat het zand voldoende kan inklinken. Bij langdurige droogte kan je de natuur hierbij helpen door de betreffende bunker regelmatig ruim te besproeien. Mocht het door omstandigheden nodig zijn kort voor de wedstrijd nog werkzaamheden aan een bunker uit te voeren, klink dan het zand kunstmatig in door het goed vast te rijden of te trillen. De samenstelling van het zand moet zodanig zijn dat de bal er niet in verdwijnt. In het midden van de bunker moet tenminste 150 mm zand aanwezig zijn, terwijl bij schuin oplopende bunkerwanden een laag van 50 mm volstaat. Een golfbal kan gemakkelijk ingebed raken als de laag hier veel dikker is; bij een dunnere laag kan de wand juist te hard worden met het risico dat de bal uit de bunker stuit. Verder moet je de randen van de bunker schoon houden, kort maaien

en duidelijk begrenzen. Dat voorkomt twijfel of een bal binnen of buiten de bunker ligt. De hoogte van de achterrand van een bunker mag een backswing niet belemmeren. Verwijder uitgewaaid zand en eventueel ook stenen voor zover dat mogelijk is.

Greens

Voor de gezondheid en de speelbaarheid van de green is de kleur van secundair belang. Wel bepalen kleur, vorm en maaipatroon de eerste indruk van een green. Het belangrijkste is echter, dat alle greens dezelfde speleigenschappen hebben. Greens in wedstrijdconditie zijn aan de droge kant. Zij zijn stevig maar toch veerkrachtig en belonen een goed approachschot en hebben een hoge putsnelheid. Een goed geraakte bal met een medium ijzer geslagen moet 'houden'. Greens die te veel water hebben gekregen en daardoor zacht zijn, zullen ook een slecht geslagen bal belonen. Berekening en bemesting beïnvloeden de groene kleur. Deze factoren moet je echter zeer goed in de hand houden omdat te veel water en overbemesting zachte en viltige greens veroorzaken. Als desondanks toch kleurverlies optreedt, kan met een lichte bemesting met stikstof en ijzer al snel een groene kleur worden verkregen zonder dat er sprake is van overbemesting. Deze bemesting mag echter niet meer plaatsvinden in de week vóór de wedstrijd.

Hole en pinpositie

Controleer goed of de oude holes zodanig zijn geplugd dat ze niet boven of onder het oppervlak van de green liggen. Vervang eventuele dode pluggen door nieuwe (van dezelfde grassoort). De wedstrijdleider (of een referee) bepaalt de pinposities, eventueel in overleg met de baancommissaris en/of hoofdgreenkeeper. Indien hij zelf niet aanwezig kan zijn bij het steken van de holes, zal hij de posities tevoren markeren. De spelers krijgen de pinposities op schrift uitgereikt als zij op de eerste afslag verschijnen. Daarom mag de greenkeeper de hole slechts in een uitzonderlijk geval en uitsluitend na overleg met de wedstrijdleider op

een andere plaats steken dan was aangegeven. Steek de hole ná het maaien van de green. Steek de hole verticaal, door een plank heen.

Foregreen

De voorgreen is het gebied rondom de green, vanaf 8-10 m vóór de green tot 1-1,5 m achter de green. De maaihoogte is doorgaans 10-12 mm. De behandeling van de voorgreen moet dezelfde zijn als die van de green, maar iets minder intensief.

Oefengreen

De oefengreen moet dezelfde snelheid en conditie hebben als de greens op de baan. Je moet de holes regelmatig opnieuw steken. Maai de oefengreen als eerste om alle spelers te kunnen laten oefenen onder dezelfde omstandigheden. Behandel hem hetzelfde als de greens.

Markeringen

Het belangrijkste bij de verschillende hindernissen is dat je de markeringen in juiste kleur en op de juiste plaats hebt staan. Dit voorkomt veel problemen. Zorg daarom voor een ruime voorraad markeringsmiddelen en materialen. Bij waterhindernissen moeten geel en/of rode palen of lijnen staan. Blauwe palen of een ononderbroken witte lijn moeten bij grond in bewerking (GUR) staan. Witte palen horen bij 'out of bounce' (Buiten de Baan) te staan.

Buiten de Baan

Duidelijke markering met witte palen is nodig als de grens van Buiten de Baan niet wordt bepaald door een muur of een hek. De palen moeten rond zijn (diameter 10 cm) of vierkant, ten minste 75 cm boven de grond uitsteken en duidelijk zichtbaar zijn. Plaats de palen niet verder uit elkaar dan maximaal 30 meter. Dat voorkomt twijfel of een bal wel of niet Buiten de Baan ligt. Tussen de palen mogen geen struiken, bomen, obstakels en hellingen zijn, die het zicht belemmeren. Wanneer een hek de grens van Buiten de Baan bepaalt, moet je het draad of gaas aan de binnenkant van de palen aanbrengen. Let bij markering van Buiten de Baan op wat hierover op de scorekaart staat.

Waterhindernis

Stel de grens van een Waterhindernis duidelijk vast en markeer die met gele of rode paaltjes en/of lijnen. Ook hier geldt dat je de paaltjes niet te ver uit elkaar mag plaatsen. Ze moeten goed zichtbaar zijn en behoren bij voorkeur te staan waar de natuurlijke helling van de hindernis begint. Als een Waterhindernis het praktisch onmogelijk maakt de bal te droppen volgens de Regels, maak dan een dropping zone. Waar rough of lang gras de Waterhindernis begrenst, kunnen in plaats van rode of gele palen ook rode of gele lijnen zo'n hindernis afbakenen. Maai daar dan een strook kort (circa 40 mm) om de grens duidelijk met verf te kunnen aangeven. De grens van een Laterale Waterhindernis moet duidelijk zijn gemarkeerd met rode paaltjes en/of lijnen. Gebruik één paaltje (half rood/half geel) op de plaats waar een Waterhindernis overgaat in een Laterale Waterhindernis.

Grond in bewerking

Het markeren van Grond in bewerking (GUR) hoort tot de taak van de wedstrijdleider. Hij zal dit echter meestal doen in samenwerking met de Baancommissie. Slechte stukken fairway kunnen ook tot GUR worden verklaard zodat een speler een slechte ligging van zijn goed geslagen bal zonder straf kan verbeteren. De markering bestaat uit blauwe paaltjes of een ononderbroken witte lijn. Beperk GUR tot de gebieden die onder normale omstandigheden goed speelbaar zouden zijn geweest. Markeer indien nodig een dropping-zone. Kleine, slechte stukken, die dicht bij elkaar liggen, kunnen doorgaans beter als één stuk GUR worden gemarkeerd.

Vaste en losse obstakels

Vaste obstakels behoeven in het algemeen geen speciale markering. Overleg altijd met de wedstrijdleider als men zo'n markering wél nodig vindt. Ook kan het nodig zijn dat de Local Rule betreffende paden als intergraal onderdeel van de baan geheel of ten dele wordt opgeheven voor de duur van de wedstrijd. Volgens Regel 24 zijn de aangewezen paden dan vaste obstakels.

Bij de bunkers is het belangrijk ze tijdig bij te vullen. Zo kan het zand voldoende inklinken voor een wedstrijd begint.

Verwijder vóór de wedstrijd alle overbodige losse obstakels, zoals paaltjes met touwen om de routes aan te geven en standaards voor harken.

Oefenbaan

Als voorbereiding op de wedstrijd is het voor de deelnemers van groot belang te kunnen beschikken over een goed uitgeruste oefenbaan waar zij alle slagen kunnen oefenen. Afstandsindicatie (ten minste om de 25 m) is gewenst. Doelen voor het korte spel dienen verspreid over de oefenbaan aanwezig te zijn. De spelers geven er de voorkeur aan op gras te oefenen. Je moet de afslagplaatsen goed voorbereiden. Houd bij meerdaagse wedstrijden rekening met het opschuiven van de afslagplaatsen. Zorg voor voldoende matten van goede kwaliteit, als het oefenen van gras onmogelijk is. De oefenbaan verdient dezelfde aandacht als de fairways. De oefenbunker behoort een targetpin te hebben. De oefenballen moeten van goede kwaliteit te zijn. Ze moeten tijdig worden geraapt en gewassen.

Wedstrijddagen

Baancommissie en -personeel moeten beiden zijn vertegenwoordigd door

minstens één lid tijdens de wedstrijd. Als dat niet kan, moeten zij onmiddellijk bereikbaar zijn om assistentie te verlenen bij onverwachte gebeurtenissen. Zo kan plotselinge, overvloedige regenval of schade aan een hole het nodig maken deze te versteken of te herstellen. Houd squeegees, een draagbare pomp en andere hulpmiddelen altijd paraat. Een goed geprepareerde wedstrijdbaan behoort op de oefendagen dezelfde conditie te hebben als op de wedstrijddagen.

Alfred Touber, Nederlandse Golf Federatie, Afdeling Banen, telefoon (030) 242 6370.

Richtlijnen

Richtlijnen maaihoogtes voor wedstrijden (Normaal)

Green*	4-5 mm
Foregreen en Apron	8-12 mm
Surroundings	25-37 mm
Tee	10-12 mm
Fairway 23-30 m breed	12-18 mm
Semi-Rough 2,5-5 m breed	40-50 mm
Rough	75-100 mm

* gebruik stimpmeter, stimpnelheid 8-10